Lietas Nr. 1410056200
Lietas arhīva Nr. SKK-J-0070-15

LĒMUMS

Rīgā 2015.gada 25.februārī

Latvijas Republikas Augstākā tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Nusberga,

tiesnese A.Branta,

tiesnesis V.Čiževskis

izskatīja lietu rakstveida procesā sakarā ar notiesātā /A.D./ uzdevumā iesniegto advokāta Andra Baumaņa pieteikumu Kriminālprocesa likuma 63.nodaļas kārtībā par Rīgas apgabaltiesas (pieteikumā kļūdaini norādīts Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas) 2006.gada 30.maija spriedumu un

k o n s t a t ē j a

Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2003.gada 8.janvāra spriedumu

/A.D./, /personas kods/,

atzīts par nevainīgu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un attaisnots.

Par Jūrmalas pilsētas tiesas 2003.gada 8.janvāra spriedumu apelācijas protestu iesniedza Jūrmalas pilsētas prokuratūras prokurore S.Priede.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 30.maija spriedumu Jūrmalas pilsētas tiesas 2003.gada 8.janvāra spriedums atcelts.

/A.D./ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem.

Ar apelācijas instances tiesas spriedumu /A.D./ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka viņš, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi, kas izraisīja cietušā nāvi.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apelācijas instances tiesas konstatētos apstākļos.

/A.D./ 2000.gada 12.novembrī ap pulksten 10.30, pārkāpjot Ceļu Satiksmes noteikumu 72.panta prasības, vadīja automašīnu VW Golf, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Jūrmalā pa Piekrastes ielu virzienā uz Kalna ielas pusi ar ātrumu apmēram 120 km/h. /A.D./ vadīja automašīnu, kuras riepu stāvoklis neatbilda noteikumu „Par transportlīdzekļu tehnisko stāvokli" 502.punkta prasībām, tas ir, viņš pārkāpa Ceļu Satiksmes noteikumu 175.punkta prasības, kas noteic, ka Latvijas Republikas ceļu satiksmē atļauts izmantot noteiktā kārtībā reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijas Republikas obligāto standartu un normatīvu prasībām.

Turklāt /A.D./ nebija piesprādzējies un pārvadāja pasažieri, kurš arī nebija piesprādzējies ar drošības jostu, tas ir, /A.D./ pārkāpa ceļu Satiksmes noteikumu 26.4 punkta prasības, kas nosaka, ka vadītāja pienākums, braucot ar mehānisko transportlīdzekli, kura konstrukcijā paredzētas drošības jostas, ir būt piesprādzētam un nevest pasažierus, kuri nav piesprādzējušies.

Turklāt /A.D./ pārkāpa Ceļu Satiksmes noteikumu 4.punkta prasības, kas noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāpilda Ceļu Satiksmes noteikumu prasības, 8.punkta prasības, kas noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jārīkojas tā, lai neradītu ceļu satiksmei bīstamas vai traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus, 71.punkta prasības, kas noteic, ka vadītājam transportlīdzeklis jāvada ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus, īpaši redzamību braukšanas virzienā. /A.D./, nepārliecinoties par kustības drošību, izvēlējās neatbilstošu kustības ātrumu, pārsniedza apdzīvotajās vietās atļauto braukšanas ātrumu, kā rezultātā viņš nespēja novadīt automašīnu, nobrauca no brauktuves un ietriecās kokā, kā rezultātā automašīnas pasažierim nodarīti smagi miesas bojājumi, kas izraisīja – viņa nāvi.

Šādas /A.D./ darbības apelācijas instances tiesā kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Par apelācijas instances tiesas spriedumu kasācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /A.D./ aizstāvis /pers.J/.

Ar Augstākās tiesas Senāta senatora 2006.gada 27.jūnija lēmumu atteikts pārbaudīt Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 30.maija sprieduma tiesiskumu kasācijas kārtībā.

Kriminālprocesa likuma 63.nodaļas kārtībā par Rīgas apgabaltiesas (pieteikumā kļūdaini norādīts Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas) 2006.gada 30.maija spriedumu notiesātā /A.D./ uzdevumā advokāts A.Baumanis iesniedzis pieteikumu, kurā lūdz atcelt Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 30.maija spriedumu ar kuru /A.D./ atzīts par vainīgu un notiesāts pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un reabilitēt notiesāto /A.D./.

Advokāta A.Baumaņa ieskatā, apelācijas instances tiesa nepareizi piemēroja Kriminālprocesa likuma 19.pantu, jo apelācijas instances tiesā netika novērstas visas saprātīgās šaubas par /A.D./ vainīgumu. Advokāts A.Baumanis norāda, ka /A.D./ vainīguma pierādīšanai apelācijas instances tiesa izmantoja tos pašus pierādījumus, pamatojoties uz kuriem, pirmās instances tiesa bija /A.D./ atzinusi par nevainīgu un attaisnojusi.

Advokāts A.Baumanis pieteikumā norāda ka, kasācijas instances tiesas tiesnesis, uzskatot par formālu Kriminālprocesa likuma 19.panta pārkāpumu, liedza /A.D./ tiesības uz taisnīgu tiesu.

Augstākā tiesa atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 30.maija spriedums atstājams negrozīts, bet notiesātā /A.D./ uzdevumā advokāta A.Baumaņa iesniegtais pieteikums Kriminālprocesa likuma 63.nodaļas kārtībā noraidāms kā nepamatots.

Augstākā tiesa atzīst par nepamatotiem notiesātā /A.D./ advokāta A.Baumaņa pieteikumā norādītos argumentus, ka apelācijas instances tiesa, notiesājot /A.D./ pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 19.panta nosacījumus, tas ir, nav novērsusi visas saprātīgās šaubas par /A.D./ vainu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 15.pantam ikvienam ir tiesības uz lietas izskatīšanu taisnīgā, objektīvā un neatkarīgā tiesā.

Kriminālprocesa likuma 23.pantā noteikts, ka krimināllietās tiesu spriež tiesa, tiesas sēdēs izskatot un izlemjot pret personu celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai arī atzīstot personas par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nosakot valsts institūcijām un personām obligāti izpildāmu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kas, ja nepieciešams, realizējams piespiedu kārtā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta trešo daļu nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe kā pārējiem pierādījumiem. Augstākā tiesa norāda, ka Kriminālprocesa likuma 128.pantā norādītas pierādījumu ticamības novērtēšanas prasības, taču izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. Arī jautājums par to, vai lietā esošie pierādījumi ir vai nav pietiekami apsūdzētā vainīguma konstatēšanai, ir būtības jautājums, kas kasācijas kārtībā nav pārbaudāms.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 511.panta otrajai daļai spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam. Savukārt Kriminālprocesa likuma 520.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa taisa notiesājošu spriedumu, ja iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījumā ir pierādīta.

Apelācijas instances tiesa, izvērtējusi apelācijas protesta motīvus un pārbaudījusi pierādījumus, secinājusi, ka pirmās instances tiesas attaisnojošais spriedums ir atceļams. Apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz lietā iegūtajiem pierādījumiem, konstatējusi, ka /A.D./ vainīgums apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas ir pierādīts. Apelācijas instances tiesa savā spriedumā atzinusi, ka, pastāvot pierādījumu kopumam, nav pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka liecinieku liecības par /A.D./ atrašanās vietu pēc avārijas un automašīnas durvju stāvokli un atrašanās vietu ir pretrunīgas. Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka lieciniekiem /D.A./, /M.L./, /A.L./ un /S.A./ nepārprotami ir liecinājuši par to, ka /A.D./, guļot uz zemes, atradies ciešā kontaktā ar automašīnas durvīm, kas bija atdalījušās no automašīnas. Apelācijas instances tiesa arī atzinusi, ka minēto lieciniekuliecībās nav pretrunas. Apelācijas instances tiesa pamatoti konstatējusi, ka ekspertu atzinumos secinājumi par to, kas bijis pie automašīnas stūres ceļu

satiksmes negadījuma laikā, nav doti kategoriskā formā, nav pietiekams pamats, lai, ņemot vērā visu pierādījumu kopumu, apšaubītu /A.D./ vainīgumu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Augstākās tiesas ieskatā, apelācijas instances tiesas secinājumi par notiesātā /A.D./ vainīgumu pamatoti ar lietā iegūtajiem pierādījumiem, kuri izvērtēti atbilstoši Kriminālprocesa likuma 9.nodaļas prasībām.

Augstākā tiesa norāda, ka apelācijas instances tiesas spriedums atbilst Kriminālprocesa likuma 564.panta ceturtās un astotās daļas prasībām.

Augstākā tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma prasību pārkāpumus pierādījumu novērtēšanā, kas varētu būt par pamatu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanai. Ievērojot minēto apelācijas instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585., 587., 670., 671., 672.pantu, Augstākā tiesa

n o l ē m a

Atstāt negrozītu Rīgas apgabaltiesas 2006.gada 30.maija spriedumu, bet notiesātā /A.D./ uzdevumā advokāta A.Baumaņa iesniegto pieteikumu Kriminālprocesa likuma 63.nodaļas kārtībā noraidīt.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese A.Nusberga

Tiesnese A.Branta

Tiesnesis V.Čiževskis